

[Morten Lange.]

vi ikke har nogen grund til at overse, når vi skal lovgive. Havde man løst et sådant lille dagligt problem med denne lov, så kunne det ske, at den var blevet mødt med noget større begejstring i befolkningen.

Det, der nu er tilbage, er en producentlov, en lov til gavn for producenterne og en lov til gavn for, skal vi sige den nemme og tvangfri opkrævning af hjemmemarkedsafgifterne, og sådan som det nu ligger, forekommer det mig, at mit parti ikke kan stemme for disse lovforslag, men tværtimod, som jeg har motiveret det ved anden behandling, må stemme imod dem, fordi de ikke gør det, som en fornuftig samling love af denne type burde gøre, nemlig sikre hjemmemarkedet en forsyning med bedre varer. Jeg har ikke sagt, at vi får dårlige varer, men jeg er helt sikker på, at en fornuftig lovgivning af denne art ville kunne skaffe os endnu bedre varer frem. Det tror jeg ikke vil ske nu. Lovene skaber derimod sikkerhed for en anden ting, nemlig at staten vil få lidt nemmere ved at opkræve sine kontingenter. Vi er modstandere af denne form for opkrævning og følgerig også modstandere af de to lovforslag, som er til behandling i dag.

Jeg vil anbefale at stemme imod begge lovforslag.

Viola Nørlov: Jeg ville ikke her ved tredje behandling have taget ordet, hvis ikke anden behandling af lovforslaget om forhandling af æg i dele af pressen var slået stort op; jeg mener, at måden, det var sat op på, kræver et svar.

Ved anden behandling redegjorde mit partis ordfører for vor gruppes stilling til lovforslaget og gav ved den lejlighed udtryk for, at der i folketingsudvalget blandt mit partis medlemmer ikke havde været særlig tilfredshed med lovforslaget, men at forslaget var et led i det politiske forlig — selv om det nu benægtes af den konservative ordfører, det ærede medlem hr. Niels Ravn — og at vi derfor ville stemme

for lovforslaget. Trods denne klare redegørelse for vor stilling følte den konservative ordfører sig foranlediget til her fra tingets talerstol at efterlyse udvalgets forbrugerrepræsentanters syn på lovforslaget.

Af hensyn til det ærede medlem behøver jeg ikke at præcisere vor stilling, for den kender han fuldt ud fra forhandlingerne i udvalget, hvor vi har gjort, hvad der var muligt, for at få et bedre lovforslag end det, vi i dag står over for at skulle vedtage. Af hensyn til offentligheden skal jeg imidlertid kort redegøre for vort synspunkt.

Under den nugældende æglov fungerer en del købmænd og brugsforeninger i provinsen som opsamlingssteder, og en del af de æg, der leveres til dem fra producenterne, forhandles videre direkte til forbrugerne, der så får æggene friskere og billigere, idet man undgår at skyde et ekstra led ind mellem producent og forbruger. Denne form for ægsalg, der har fungeret til handelens og forbrugernes tilfredshed, falder nu bort, hvad forbrugerne beklager. Æg hører jo under hjemmemarkedsordningen, og derfor skal der i perioder, hvor ægnoteringen er lav, betales afgift af ægsalget til ægpuljen.

Venstres repræsentanter har i udvalget stærkt hævdet og fastholdt, at der ikke kan føres effektiv kontrol med, at disse penge indbetales, når ikke alle æg går over pakkerierne. Personlig mener jeg og har i udvalget givet udtryk for, at det foreliggende lovforslag set fra et forbrugersynspunkt betyder en forringelse af ægloven, og jeg kan ikke med min bedste vilje se, at det kunne skade producenterne eller ægeksperten, at den lille procent af æggene, der er tale om, gik uden om pakkerierne. Jeg forstår ikke, at det ærede medlem hr. Niels Ravn ikke i stedet for at håne os har brugt sin energi på at overbevise venstres repræsentanter om, at Forbrugerrådets stilling til problemet er rigtig og burde være fulgt. Men som sagt, lovforslaget er ikke fremsat af hensyn til forbrugerne, men af hensyn til producenterne, og det har vi måttet affinde os med.